

દિવ્યજ્યોત

અંતઃક્રાંતિ, ધર્મ, ભક્તિને બતાવે કાલિદેવનાં અજવાળા...

સુવાક્યો

કાર્ય માટેની સફળતાનું રહસ્ય કાર્ય કરનારની નિષ્ઠામાં છુપાયેલું હોય છે.
રાજપુરોહિતને રાજના કરેલા પાપના ફળ ભોગવવા પડે છે.
ક્રિતિ એ કરેલા સદ્કાર્યોની સુગંધ છે.
ક્રોધજ વસંતના ગુણને જાહેર છે, કાગડો નથી.
લોભને ધન વડે વશમાં કરી શકાય છે.
જે જેવી ભાવના રામયે તેવો જ તે વધે.
અસાન એ સર્વ પાપો અને દુઃખોનું મૂળ છે.
સાચો સંતોષ એ જ ખરો ત્યાગ છે.

માતા મુદ્દિ ન મન મુખા મરિ મરિ ગટા શરીર

સંત સપ્તાઠ કવીર આત્મા, મન અને બુદ્ધિનો ભેદ પાડતા અનેક પદો દ્વારા આપણને મનની સંપન્નતા, બુદ્ધિની બહિર્મુખતા અને આત્માની અખરતાનું જ્ઞાન આપીને આપણને જાગૃત કરે છે.

સાદક જ્યારે મનન, ચિંતન અને સાધના દ્વારા અંદર જવાનો પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે સૌથી વધુ વિધાને ઉત્પન્ન કરનારું આપણું મન છે તે આ સંસારના પ્રલોભનોમાં ફસાઈને બહિર્મુખ બની ગયું છે. તેની કબીરજીએ મનને ચોર કહ્યું છે. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, કંઈયા, કીધા, દેશ વિભારત અહંકાર, આ બધાં ભેદમાં રહીને આપણી આત્મિક યુક્તિને લુપ્તી રહ્યા છે. તેમના પ્રભાવથી આપણે બહિર્મુખ બનીને અપ્રેરણા કામોમાં આપણો અમૂલ્ય સમય બચાવ્યાદ કરી રહ્યા છીએ.

કવીર તો તીર્થો, પક્ષાડો, સરોવરો, પવિત્ર ગંગાતીર્થ નદીઓ કે આત્મો તરફ દોષનારાઓને રોકવા અને સાચો રસ્તો બતાવવા કહે છે.

માયા મુદ્દિ ન મન મુખા, મરિ મરિ ગટા શરીર
કબીરજી કહે છે કે, એક વાત મન અંદર રહિયે રહી જાય પછી એ પોતાની કામગુબ્ધિને ત્યજીને આત્મિક આનંદનો અનુભવન પાના નં. ૬ ઉપર

તેઓ લખે છે કે :
મન મરકટ ભયા (મન માંકડ ઉભળકુદ કરતું વાંદરું) આ ત્યજી સંસારમાં આવીને મન સ્વતંત્ર રહેતું નથી. વિષયોની વાસનાને લીધે છે. ઈર્ષ્યાનો ગુલામ બની ગયું છે. કામ, ક્રોધ આદિ વિકાર મનના ઝંજીર છે. એમને વશ થઈ હંમેશા સારાં ખોટાં કર્યાં કર્યાં કરે છે.

‘કૌટી કમ પલ નં કરે, યદ મન વિશ્યા યદાદ’
મનને ગમે તેટલું સમજાવો તે પછે તે માનવા લેવાય નથી. માછલીની જેમ એ વિષયરૂપ કંઈયા, કીધા, દેશ જેવે રંગી માછલી જેમ માણસના ઈર્ષ્યે બંધાઈ જાય છે તેમ આ મન જ આપણને કમની જાળમાં ખેંચતું રહે છે. મન આત્માને ચોરી ગયું છે. દરેક જન્મ વખતે જીવ એક નવું શરીર ધારણ કરે છે અને પુનુ વખતે છોડી દે છે પરંતુ મન દરેક જન્મમાં આપણને વળગેલું જ રહે છે તેથી સંત સપ્તાઠ કવીરજીએ લખ્યું છે :
માયા મુદ્દિ ન મન મુખા, મરિ મરિ ગટા શરીર
કબીરજી કહે છે કે, એક વાત મન અંદર રહિયે રહી જાય પછી એ પોતાની કામગુબ્ધિને ત્યજીને આત્મિક આનંદનો અનુભવન પાના નં. ૬ ઉપર

શિક્ષિ પ્રાપ્તો યથા બ્રહ્મ તથાઓતિ નિભોધ મે . ૧

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાનું તત્ત્વજ્ઞાન અત્યંત સ્વાભાવિક અને વ્યવહારલક્ષી છે. કોઈપણ ફળની ઉચ્ચશક્તી યાતાં કર્મોની ત્યાગ તે સંન્યાસ છે. જ્યારે મનુષ્ય અનાસકંત, નિઃસ્પૃહ યાય ત્યારે જ સંન્યાસ ભાવથી નૈષ્કર્મ્ય સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે. નૈષ્કર્મ્ય સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરનારો સાધક કેવી રીતે બ્રહ્મને પ્રાપ્ત કરે છે. તે જણાવતાં ભગવાન કહે છે કે :

શિક્ષિ પ્રાપ્તો યથા બ્રહ્મ તથાઓતિ નિભોધ મે . ૧
સમાસેનેવ કૌત્લેય નિક્ષા જ્ઞાનસ્ય યા પરા ૧૧૮-૫૦

‘હે કુંતીપુત્ર (શ્રી-ત્તેય) અંતઃકરણની શુદ્ધિરૂપ-સિદ્ધિને નૈષ્કર્મ્ય સિદ્ધિને (શિક્ષિમ્) પામેલો પ્રાપ્ત થયેલો પુરુષ (પ્રાઃ) જે રીતે જેવી રીતે જે પ્રકારે (યાયા) બ્રહ્મને-પરમેશ્વરને (બ્રહ્મ) પામે છે-પ્રાપ્ત કરે છે. (આપ્રોતિ) તેવી રીતે તે પ્રકારને (તયા) સંસેખ્મપાનું-ટુંકમાં (સમાસેન) જ (એવ) મારી પાસેથી (મં) જાણી લે, સમજવાનો પ્રયત્ન કર.’
અંતઃકરણની શુદ્ધિને પ્રાપ્ત થયેલો અધિકારી પુરુષ કેવા પ્રકારે શુદ્ધ આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરે છે તે બતાવતાં ભગવાન કહે છે કે, હે કૌત્લેય! એ પ્રમાણે સિદ્ધિને પામેલો મનુષ્ય જે રીતે બ્રહ્મને પામે છે, જાણે છે તે જ મારી પાસેથી ટુંકમાં સાંભળ.

‘હાલ’ પ્રાપ્ત થાય છે એમ સમજવાનો છે. કારણ કે પરમ સત્ય જ્ઞાનપૂર્વ સ્વરૂપે પ્રાપ્ત થાય એ જ બ્રહ્મ પ્રાપ્તિ છે. એટલે કે શિક્ષિ પ્રાપ્ત થાયે બ્રહ્મ પ્રાપ્ત થયું, જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું અર્થાત્ જ્ઞાની થયું આ બધાનો આશય એક જ છે.

શ્લોકમાં પ્રયોજાયેલ ‘શિક્ષિમ્’ પદ એ અંતઃકરણની શુદ્ધિનું નામ છે. જેનું વર્ણન આગામના શ્લોક ૪૮ માં ‘અસકંતબુદ્ધિ’ જીતાત્મા અને વિગતસ્પૃહ પદોથી થયેલ છે. જેમનું અંતઃકરણ એટલું બહું શુદ્ધ થઈ ગયેલું

હોય છે કે તેમનામાં સહેજ પણ કોઈપણ પ્રકારની કામના, મમતા કે આસક્તિ રહેતી નથી. એમના માટે તો કોઈપણ વસ્તુ, વ્યક્તિ, પરિસ્થિતિ વગેરેની જરૂર પડતી નથી. એટલે કે એમના માટે કોઈપણ પ્રાપ્ત કરવાનું બાકી રહેતું નથી. તેથી એને શિક્ષિ કહે છે. શ્રી શંકરાચાર્ય સિદ્ધિનો અર્થ નૈષ્કર્મ્ય સિદ્ધિ, શ્રી મધુસૂદન અંતઃકરણની શુદ્ધિ શ્રી રામાનુજ ધ્યાન સિદ્ધિ અને શ્રી કેશવાનંદ તેનો અર્થ ‘પરાભક્તિ’ એવો કરે છે. આ પ્રમાણે સ્વકર્મથી ઈશ્વરને પુછીને તેના અનુકરણથી પ્રાપ્ત થતી અંતઃકરણની શુદ્ધિને એટલે કે નૈષ્કર્મ્ય સિદ્ધિને પ્રાપ્ત થયેલો અધિકારી પુરુષ જે પ્રકારે બ્રહ્મને પામે છે. અર્થાત્ શુદ્ધ આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરે છે તે હવે ભગવાન અર્જુનને કહેવાના છે. સાંખ્ય શોરખમાં જિય અને સામગ્રીની પ્રધાનતા નથી પરંતુ તે તત્ત્વને સમજવાની પ્રધાનતા છે. સાંખ્ય યોગીની જે આખી અંતિમ રિથિતિ છે. તેનાથી આગળ વધીને સાધનથી કોઈ રિથિતિ હોઈ શકતી નથી. તે જ જ્ઞાનીના પરાનિક્ષા કહેવાય છે. તે પરાનિક્ષાને અર્થાત્ બ્રહ્મને સાંખ્યયોગીની સાધક જે રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. તે વાત ભગવાન હવે કરવાના છે. શ્રી શંકરાચાર્યના મતે ‘જ્ઞાન માટે પ્રયત્ન કરવો એ કર્તવ્ય નથી’ પરંતુ અનાત્મમાં આત્મભાવમાં પ્રયોજાયેલ કરનારી બુદ્ધિને પાછી વાપવી એ જ કર્તવ્ય છે.

શ્લોકમાં પ્રયોજાયેલ ‘નિભોધ’ (જાણી લે- સમજ લે) પદનું તત્ત્વરૂપ પરમતત્ત્વને સમજવા માટે છે. આ અધ્યાત્મના શ્લોક ૧૩ માં સાંખ્યયોગીના વિષયમાં ‘નિભોધ’ પદ પ્રયોજાયું છે. જેમાં બધાં કર્મોની શિક્ષિ માટે સાંખ્ય સિદ્ધાંતમાં પાંચ કારણો ભગવાને પોતાની પાસેથી જાણવા માટે કહ્યું છે. ભગવાન અર્જુનને જણાવી રહ્યા છે કે મનુષ્ય કેવી રીતે પોતાનું કર્તવ્ય, કર્મ પરમેશ્વર, પ્રીત્યર્થ કરીને, માત્ર પોતાના વ્યવસાયિક કાર્યમાં પરોવાયેલો રહીને પરમ સિદ્ધાવસ્થાને પામી શકે છે. જો મનુષ્ય પોતાનાં કર્મના ફળનો ત્યાગ પરમેશ્વર માટે કરે તો તે બ્રહ્મની સર્વાપિર અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે. આ જ આત્મસાક્ષાત્કારની સાચી રીત છે.

જીવન દર્શન ભગવાનદાસ બંધુ

દીવો પ્રમદે ત્યારથી જ ઓલવાવાની શરૂઆત થઈ જાય છે

આ જગતમાં જન્મેલો માણસ હું..હું..હું.. કરીને તેનો વ્યાપ વધારે જાય છે અને અંતે તેની બાજુ સસેટીઈ જાય છે. ધમ્ કરતાં કર્મ મહાન છે પણ જીવનને અતિ દૈદિયાતમ બનાવવા માટે સત્કર્મો જરૂરી છે. પ્રતિ વર્ષ જન્મદિવસ કે

લગ્નદિવસની હોરો હોરો ઉજવાયેલી કરતા આપણે સી દિવસે દિવસે કાળના મુખ તરફ માગી કરી રહ્યા છીએ. દીવો પ્રમદે ત્યારથી જ ઓલવાવાની શરૂઆત થઈ જાય છે. ક્યારેક દીવણમાં થી ખલાસ થઈ જાય છે તો ક્યારેક દીવડે પોતે જ બળોને પૂર્ણ થઈ જાય છે. દીવામાં થી ગમે તેટલું ઘણું પણ દીવેટની લંબાઈ કે મજબુતાઈનો અંત આવતાં જ દીવો ઓલવાઈ જાય છે. જીવનનું પણ એવું જ છે. આપણે જે તેટલો પ્યારો કરીને બેઠા હોઈએ પણ આત્માપી કે શારીરૂપી દીવડે પૂર્ણ થઈ જાય એટલે અચાનક જીવનરૂપી દીવો બુઝાઈ જાય છે.

સવારે સૂઈ ઉગે ત્યાંથી લઈને સાંજે આઠમે ત્યાં સુધી જીવનનો આપણે માટે સત્કર્મો, સદ્વ્યાજન, સત્સંગ વિગેરેની ખુબ જ જરૂર પડે છે. આ જગતમાં કોઈ એક જ સારો કે હોશિયાર એવા અભિમાન કે અહંકારમાંથી બહાર આવીને પ્રભુને ઓળખવાની જરૂર છે. પરમ પિતા પરમાત્માએ આવીને તેના નીચના પ્રિય કે હલાકાતી પોતે જે કઈ સુખ સુવિધાઓ આપી છે તેમાંથી યોગ્ય સદ્વિષયોગ કરીને સારા માર્ગ વળવાનો અને વાપરવાની જરૂરિયાત છે.

કોઈપણ દેશના વારુપ્રતિ, વડાપ્રધાન, અબજોપતિ કે ગમે તેવા મોટા નગરશેઠ હોય તો પણ તેટલો સમય આપ્યો આ દુનિયા છોડવી જ પડે છે. રહેવે મુશ્કેલી માટે દિલ્લી કે ઈકેનરની ટીકરી લીધી થાય છે જે તે સ્થેાન આપણી જ ઉત્તરિનો પલ્ટકોમ ઉપર આવી જતું પડે છે. આવા સીની ટીકરી પછા આ જગતમાં નિર્વારિત સમય માટે છે. પરમાત્મા કે માતા પિતા આપણને જન્મ આપીને દીવાવસ્થા આપણે આ જગતમાં પ્રાગટ્ય કરે છે. કેટલાક દીવોએ પ્રગટ્યા પછી યોગ્ય કે સમયમાં ઓલવાઈ જાય છે તો કેટલાક દીવા લાંબો સમય સુધી ચાલીને પણ અંતે તો ઓલવાઈ જાય છે. કેટલાક દીવા મર્યાદિત પ્રકાર આપે છે તો કેટલાક દીવા પોતાની જાત, પર્ણિવાર, સમાજ, રાષ્ટ્ર એમ સૌને પ્રકાશિત કરીને વિદાય છે. સદ્વ્યાજન, સદ્ગુણિત અને સત્સંગ રહી આપણે પણ આપણી દીવો વધારે પ્રકાર આપે તેવા પ્રયત્નો કરવાના હોય છે. આ દુનિયામાં કોડોડો આત્મા અને કોડોડો ઘોડો ચાલ્યા ગયા પણ એમાંથી માંડે યોગ્યતાની જ સ્મૃતિ આજે લોકોને છે. કાળના પ્રવાહમાં તણાઈ જતી યોગ્ય કોડોડો-નાંધ વધી રહે તો, કેટલાક સંતો, કેટલાક રાજપુત્રો અને કેટલાક પુરોહિતીઓને જ લોકો યાદ કરે છે. બાકી કોડોડો માણસોની નોંધ માત્ર મૃત્યુના દાખલામાં જરૂર પુત્ર જ લેવાઈ છે. કેટલાકનાં તે મૃત્યુના દાખલા લેવાયાનું પણ કોઈ કોડોડો નથી. જેટલો પ્યારો વધારે પાસેથી બંધેલો એટલા પરમાત્માથી દુર જઈએ. થીઓ લોકોમાં જરૂરી છે પરંતુ પિમાને જ સર્વવ્યાપક તેનો જીવનનો પરમાત્માથી દુર જતા રહે છે. પૈસા કમાવા સહેલા નથી અને કમપાસી પછી પણ તેનો સદ્વિષયોગ કરવાનું સહેલું નથી. બહુ જ પ્રાપ્ત કર્યા પછી પરમાર્થ એ પરોહિતો બનવું મુખ જરૂરી હોય છે. આપણી આત્માબુદ્ધિ અને બલાઈષ્ઠ વીલી ભરેલા અહંક દીવાઓ ઓલવાઈ ગયાં આપણે જોયા

દીવો, ઘી, દીવડે એમ ત્રણેયનો સમયવ્યય કરીને જીવન પ્રકાશમય બને તેવા પ્રવલ્તો મુખ જ જરૂરી છે. સમય અને સંજોગોની ચાપામાં સી કોઈ આવી જાય છે પરંતુ જે દીવાએ બીજાને પ્રકાશ આપ્યો હોય તે દીવાને અંધકાર નડતો નથી. દીવો પ્રમદે તે દિવસથી જ ઓલવાવાની શરૂઆત થઈ જાય છે એટલે ઓલવાતાં પછી કે વધારે ને વધારે પ્રકાશ પાણવનાર પ્રયત્ન કરીએ તો પરમાત્માનો રાજીયો આપણા ઉપર નિરંદર રહે છે.

તા.૧૯-૬-૨૦૨૧ શનિવાર અને તા.૧૭-૬-૨૦૨૧ સરિવાર એમ બે દિવસ માટે આનંદ સત્સંગ પરિવાર ડીસાના પંદરમા મહાકામાં પૂજ્ય આનંદમુર્તિજી મહારાજે દિવ્ય સત્સંગના માધ્યમ દ્વારા સત્સંગનાં પ્રવલ્તો તમામ સત્સંગીઓ, (દિવાડોળ) ને ચેતવ્યા હતા કે એને એને દિવસ તો આ દીવો ઓલવાઈ જ જવાનો તેથી શ્રદ્ધય તેટલાં વધુ સત્કર્મો કરીને જીવનને ધન્ય બનાવીએ. ખુબ જ પુણ્યશાળી, નસીબદાર અને ભાગ્યશાળી દીવાડોળને- નાની ભિમરટી જે સદ્ગુરુ મળી જતાં સત્કર્મો ચક્રી વધારીને વધારે પ્રકાશ ફેલાવવાની ઉજવી તકી પ્રાપ્ત થાય છે અને કેટલાક દીવાઓ આપી જીંદગી બીજાના જીવનને અંધકારમય બનાવવા મથવા રહે છે અને તેમનું જીવન પણ અંધકારમય બનાવીને આ દુનિયામાંથી વિદાય લે છે.

આપણી સમક્ષ આપણા પૂર્વજો, ધર્મ અને શાસ્ત્રોએ સત્કર્મોને એક સરસ મજાનો ચોલો કંડોરેલો છે. આ માર્ગ ચાલવાનો આપણે ચોડી ધરીને પણ પ્રયત્ન કરીશું તો ચોક્કસ અપણું જીવન પણ પ્રકાશમય બનશે અને અન્યાના જીવનને પણ પ્રકાશમય બનાવી શકીશું. પૂજ્ય આનંદમુર્તિજી મહારાજનો દિવ્ય સત્સંગ અને જજીવનનાં જીવનમાં પ્રકાશ રસવાી રહો છે ત્યારે આ પ્રકારનાં એક ઉત્ક્રમ આપણા જીવન તરફ પણ ફેલાયા તે માટે આવી પૂજ્ય સદ્ગુરુએને વારંવાર સાંભળીએ

છોડો મહેદી ભુજ સંભાલ, ખુદ હી અપના શીર બચાલો ! ઘુત ભિણાયે બૈઠે શકુનિ મસ્તક સભ ભિક જાયેગે !!

ચિંતન	યશસ્વતીદેવી-વાચલા	પાનવા જેવી નથી. શિશુમમાં આજે મોનોટીંગિ નિરીક્ષણનો અભ્યાવ ચોક્કસ જોવા મળે છે.
સંધર્ષથી ભરેલી આ જીંદગીમાં દરેક જીવે અસિલત દયાવચના મામામલ તો કરવી જ પડે ને ? ચોક્કસ આ પક્ષિ વાંચ્યા પછી સંધર્ષ અને મદામામલ બંનેની વચ્ચે કઈક ઘણું વાય છે ને એટલે જ સુખ જીવથી મોડીને વિષાખાકા જીવ મોડો ભાવે છે. બાકી તો શ્વખનંદુર જ છે. આજની ચિંતન રત્નકવણીકાં શરૂઆત કેમ આવી રીતે આ સંધર્ષ મદામામલને સંધર્ષથી રીતે ચિત્તભીલ બીધ્યા વચાકોને ચોક્કસ ચણે. દિવ્ય જ્યોતતી ચિંતન રત્નકવણીકાં વાંચ્યા પછી કેટલાક વાચકોનો ફેન બાંધે છે ને કેટલાક રુખરૂ મને તો કઈક ભલેથી ચિતન કરાવી જાય છે ને એવદે એ પાહુ વધારી સમક્ષ ચિંતન રહી જ આવે છે. ક્યાં આખેવાં ક્યાં મોડા ને ખેરખર જીવનમાં બહુ જે છે જે રસ્તારસી ને મદામામલમાં જ ચાલે છે પરંતુ ચ્યાકર સુખ મજાણી રાજ, સમાજના હિતમાં વ્યાપ તે પણ જરૂરી છે. આપણે નિરવચારં વાવે ક્યાંક ક્યાંક એક ખિસકોલીરૂપ પ્રયત્નકરીએ ને તેના ચક્રી જે ઈચ્છીએ છીએ તેવી જાગૃતીની જ્યોત પ્રગટતી જોવા મળે. ગતાંકમાં સંસાર મનસુખ વાવવા રાજ્યમંત્રી પરબતભાઈ પંડેલ કે વીમાવલીબેન દેવના સુચારં શબ્દો ગયા હોય ને તેને આપણે દિવ્યજ્યોતતી ચિંતન રત્નકવણીકાંનો મશકો મારી વાચીએ. સત્યમાં ઈશ્વર, પ્રભુ, સલાહ, રબ, પરવર દિવ્યના દર્શન ચોક્કસ વાચ છે. શિશવ સ્વચ્છતામાં કોઈની ઈજારે કે કલાશ્લી ન હોવા જોઈએ. શિશવ સ્વચ્છતા ચક્રી આરોગ્ય જળવાય છે ને સમાજ રાષ્ટ્ર સ્વચ્ચ, શાંત સમુહ બને છે જે ભુલવું ન જોઈએ. જુનીયર સીનીયર કેમ ને પ્રાણિક શિશવ એ પાવાના વાડરનું કામ છે. જુનીયર સીનીયર કેજી અંગેનીની દેન થઈ ગઈ છે પણ આપણું તો બાપક શિશુમિશર ઉત્તમ ભલેલી એ કુમાળી ક્યાંક સુસંકારોનું સિંચન કરીને પ્રાણિક શાનાના પાકિયે પરચર કરાવે જે આજે નામ બડે એવું દર્શન ખોટે જેવી હાલતમાં પહોંચી છે.બાલ-શિશુનું વલનપણ શિશુમળું ખેરખર ઈનાઈતું રહ્યું છે એ ઘડતરની ઈટામાં આજે ક્યાંક સુકો લાગ્યો છે.કોઈ બોલાતાર નથી ક્યાંક મનસુખ વાવવા વ્યવ સઈ ભંગી રહ્યા છે તો ને દેવાવવાનો પ્રવલ્ત છે. મારો લેખ વાંચ્યા પછી કેટલાક પ્રાણિક શિશુ કે દલીલ વાચવા લાગ્યા કે પ્રાણિક જેવી હાલત માધ્યમિક ઉસ્તરત માધ્યમિક શાપાઓમાં છે ને કોલેજના શિશુમળાં બધે કઈ જ નથી રહ્યું. કોઈ જાતનું મોનોટીંગિ નિરીક્ષણ થતું નથી અને એમની વાત કઈ કાંઈ		
સંધર્ષથી ભરેલી આ જીંદગીમાં દરેક જીવે અસિલત દયાવચના મામામલ તો કરવી જ પડે ને ? ચોક્કસ આ પક્ષિ વાંચ્યા પછી સંધર્ષ અને મદામામલ બંનેની વચ્ચે કઈક ઘણું વાય છે ને એટલે જ સુખ જીવથી મોડીને વિષાખાકા જીવ મોડો ભાવે છે. બાકી તો શ્વખનંદુર જ છે. આજની ચિંતન રત્નકવણીકાં શરૂઆત કેમ આવી રીતે આ સંધર્ષ મદામામલને સંધર્ષથી રીતે ચિત્તભીલ બીધ્યા વચાકોને ચોક્કસ ચણે. દિવ્ય જ્યોતતી ચિંતન રત્નકવણીકાં વાંચ્યા પછી કેટલાક વાચકોનો ફેન બાંધે છે ને કેટલાક રુખરૂ મને તો કઈક ભલેથી ચિતન કરાવી જાય છે ને એવદે એ પાહુ વધારી સમક્ષ ચિંતન રહી જ આવે છે. ક્યાં આખેવાં ક્યાં મોડા ને ખેરખર જીવનમાં બહુ જે છે જે રસ્તારસી ને મદામામલમાં જ ચાલે છે પરંતુ ચ્યાકર સુખ મજાણી રાજ, સમાજના હિતમાં વ્યાપ તે પણ જરૂરી છે. આપણે નિરવચારં વાવે ક્યાંક ક્યાંક એક ખિસકોલીરૂપ પ્રયત્નકરીએ ને તેના ચક્રી જે ઈચ્છીએ છીએ તેવી જાગૃતીની જ્યોત પ્રગટતી જોવા મળે. ગતાંકમાં સંસાર મનસુખ વાવવા રાજ્યમંત્રી પરબતભાઈ પંડેલ કે વીમાવલીબેન દેવના સુચારં શબ્દો ગયા હોય ને તેને આપણે દિવ્યજ્યોતતી ચિંતન રત્નકવણીકાંનો મશકો મારી વાચીએ. સત્યમાં ઈશ્વર, પ્રભુ, સલાહ, રબ, પરવર દિવ્યના દર્શન ચોક્કસ વાચ છે. શિશવ સ્વચ્છતામાં કોઈની ઈજારે કે કલાશ્લી ન હોવા જોઈએ. શિશવ સ્વચ્છતા ચક્રી આરોગ્ય જળવાય છે ને સમાજ રાષ્ટ્ર સ્વચ્ચ, શાંત સમુહ બને છે જે ભુલવું ન જોઈએ. જુનીયર સીનીયર કેમ ને પ્રાણિક શિશવ એ પાવાના વાડરનું કામ છે. જુનીયર સીનીયર કેજી અંગેનીની દેન થઈ ગઈ છે પણ આપણું તો બાપક શિશુમિશર ઉત્તમ ભલેલી એ કુમાળી ક્યાંક સુસંકારોનું સિંચન કરીને પ્રાણિક શાનાના પાકિયે પરચર કરાવે જે આજે નામ બડે એવું દર્શન ખોટે જેવી હાલતમાં પહોંચી છે.બાલ-શિશુનું વલનપણ શિશુમળું ખેરખર ઈનાઈતું રહ્યું છે એ ઘડતરની ઈટામાં આજે ક્યાંક સુકો લાગ્યો છે.કોઈ બોલાતાર નથી ક્યાંક મનસુખ વાવવા વ્યવ સઈ ભંગી રહ્યા છે તો ને દેવાવવાનો પ્રવલ્ત છે. મારો લેખ વાંચ્યા પછી કેટલાક પ્રાણિક શિશુ કે દલીલ વાચવા લાગ્યા કે પ્રાણિક જેવી હાલત માધ્યમિક ઉસ્તરત માધ્યમિક શાપાઓમાં છે ને કોલેજના શિશુમળાં બધે કઈ જ નથી રહ્યું. કોઈ જાતનું મોનોટીંગિ નિરીક્ષણ થતું નથી અને એમની વાત કઈ કાંઈ	તાલુકા-જિલ્લા ક્ષાઓનો ચોક્કસ નિરીક્ષણ થયું જોઈએ ને ‘કર્યાઓ’ ક્યાં ? શું કરવે છે તેમનું નિરીક્ષણ કરવાનું કોઈ નથી. એટલે ઈ ઈપીઓ ડીપીઓ, કીઈઓ હાથ અધ્યર કરે અમરું ક્યાં કોઈ ચાલે છે ? અપડાઉન ટયુશન, ગુસ્સીબાજી આખા રાજ્યમાં ઉચઈઈ જાય ફેલાઈ છે. કઈ કોઈ શકવું નથી. બોલો હવે શું યાય ? પ્રાણિકો ક્યાં કે માધ્યમિક ઉચ્ચતર માધ્યમિક જ્યાં વાડ જ ચીમાનં ગખતી હોય ત્યાં કોણ કોને કહે ? શ્રેષ્ઠ શિક્ષક આચાર્યનો એવોઈ બાબતે બધાને કારણોવાં ભેગા કરીને એવોઈ પ્રાક કરવા છે પણ શિક્ષકમાં ક્યાં મોટું યોગદાન આપ્યું તેની ઈકંદ તપાસ કરો. જે શિક્ષકમાં શ્રેષ્ઠ યોગદાન આપે છે તેને એવોઈની આશા હોતી નથી. બીજી બાજુ તેને એવોઈ મળે પણ નહીં. કારણ કે તે નેતા, અધિકારીઓ સુધીએ કલાએ નથી પહોંચ્યાં છે વાત સમજાવે તો જ મજા આવશે અને ચ્યાકર મિત્રો આ આખણી વાત છે એટલે આપણને તે સમજાવે તેનો કોઈ વિનયેમ નથી. એટલે જ આ કદમ મુંદર રીતે ઠોડે છે. ક્યાંક અમારા પુસ્ત્રીરો ભુલ કરે તોય મને એ વાતને બહુ સારી રીતે સમજી જાઓ છો. કારણ કે જે વાત તપાસા હદયમાં મદામામલ સંધર્ષ કરી રહી છે એ જ મારા હદયમાં.. શિક્ષક આરોગ્ય, સ્વચ્છતા બાબતે આપણા વડાપ્રધાન નરેન્દ્રભાઈ મોદીનો અભિગમ શ્રેષ્ઠ છે જેને કોઈ નકારી ન શકે પણ છેવટે તો કામ લેવાનું. આ નિષ્ક્રુ, જારી ચાલીના બની ગયેલા ટોપા પાસેથી જ એવે શ્રેષ્ઠ પરિચામ મળતું નથી. શિક્ષકમાં પ્રાણિક શિક્ષક મજલતું બનવું જોઈએ તે માટે સર્વ શિક્ષા અભિયાન ચક્રી કામગીરીને સુંદર વિમાજન કરી તાલીમો કાર્ય પદ્ધતિઓ પાષ્ઠ્ય કોડોડોની ગ્રાન્ટ વધારાઈ રહી છે પણ આખા કલા મુજબ બહુ જ ‘પાણીમાં. કારણ કે સાચી નિક્ષા મરી પડવારી છે. શું બોલો ? મોનોટીંગિ માટે પર કેન રાજ્ય સરકાર દ્વારા શ્રેષ્ઠ પ્રયત્ન થાય છે. જેમાં ઉચ્ચ શિક્ષક કમીનર, કીઈઓ, ડીપીઓ, ઈઆઈ એડીઆઈ, ટીપીઓ, ડીએસી, બીટ કંવાવલી નિરીક્ષકો, સીઆરસીઓ, એસએસસીમાં સ્થાનિક લોકો ક્યાં શિક્ષકમાં ચોડી સુધારો આવવાને બદલે કેમ કણળી (બગડી) રહ્યું છે. શું સંકલનનો અભ્યાવ છે ? ફકત સ્વાર્થભલી ઉભા થયેલાં સંકલનો જવાબદાર છે.	
સંધર્ષથી ભરેલી આ જીંદગીમાં દરેક જીવે અસિલત દયાવચના મામામલ તો કરવી જ પડે ને ? ચોક્કસ આ પક્ષિ વાંચ્યા પછી સંધર્ષ અને મદામામલ બંનેની વચ્ચે કઈક ઘણું વાય છે ને એટલે જ સુખ જીવથી મોડીને વિષાખાકા જીવ મોડો ભાવે છે. બાકી તો શ્વખનંદુર જ છે. આજની ચિંતન રત્નકવણીકાં શરૂઆત કેમ આવી રીતે આ સંધર્ષ મદામામલને સંધર્ષથી રીતે ચિત્તભીલ બીધ્યા વચાકોને ચોક્કસ ચણે. દિવ્ય જ્યોતતી ચિંતન રત્નકવણીકાં વાંચ્યા પછી કેટલાક વાચકોનો ફેન બાંધે છે ને કેટલાક રુખરૂ મને તો કઈક ભલેથી ચિતન કરાવી જાય છે ને એવદે એ પાહુ વધારી સમક્ષ ચિંતન રહી જ આવે છે. ક્યાં આખેવાં ક્યાં મોડા ને ખેરખર જીવનમાં બહુ જે છે જે રસ્તારસી ને મદામામલમાં જ ચાલે છે પરંતુ ચ્યાકર સુખ મજાણી રાજ, સમાજના હિતમાં વ્યાપ તે પણ જરૂરી છે. આપણે નિરવચારં વાવે ક્યાંક ક્યાંક એક ખિસકોલીરૂપ પ્રયત્નકરીએ ને તેના ચક્રી જે ઈચ્છીએ છીએ તેવી જાગૃતીની જ્યોત પ્રગટતી જોવા મળે. ગતાંકમાં સંસાર મનસુખ વાવવા રાજ્યમંત્રી પરબતભાઈ પંડેલ કે વીમાવલીબેન દેવના સુચારં શબ્દો ગયા હોય ને તેને આપણે દિવ્યજ્યોતતી ચિંતન રત્નકવણીકાંનો મશકો મારી વાચીએ. સત્યમાં ઈશ્વર, પ્રભુ, સલાહ, રબ, પરવર દિવ્યના દર્શન ચોક્કસ વાચ છે. શિશવ સ્વચ્છતામાં કોઈની ઈજારે કે કલાશ્લી ન હોવા જોઈએ. શિશવ સ્વચ્છતા ચક્રી આરોગ્ય જળવાય છે ને સમાજ રાષ્ટ્ર સ્વચ્ચ, શાંત સમુહ બને છે જે ભુલવું ન જોઈએ. જુનીયર સીનીયર કેમ ને પ્રાણિક શિશવ એ પાવાના વાડરનું કામ છે. જુનીયર સીનીયર કેજી અંગેનીની દેન થઈ ગઈ છે પણ આપણું તો બાપક શિશુમિશર ઉત્તમ ભલેલી એ કુમાળી ક્યાંક સુસંકારોનું સિંચન કરીને પ્રાણિક શાનાના પાકિયે પરચર કરાવે જે આજે નામ બડે એવું દર્શન ખોટે જેવી હાલતમાં પહોંચી છે.બાલ-શિશુનું વલનપણ શિશુમળું ખેરખર ઈનાઈતું રહ્યું છે એ ઘડતરની ઈટામાં આજે ક્યાંક સુકો લાગ્યો છે.કોઈ બોલાતાર નથી ક્યાંક મનસુખ વાવવા વ્યવ સઈ ભંગી રહ્યા છે તો ને દેવાવવાનો પ્રવલ્ત છે. મારો લેખ વાંચ્યા પછી કેટલાક પ્રાણિક શિશુ કે દલીલ વાચવા લાગ્યા કે પ્રાણિક જેવી હાલત માધ્યમિક ઉસ્તરત માધ્યમિક શાપાઓમાં છે ને કોલેજના શિશુમળાં બધે કઈ જ નથી રહ્યું. કોઈ જાતનું મોનોટીંગિ નિરીક્ષણ થતું નથી અને એમની વાત કઈ કાંઈ	અનુસંધાન પાના નં. ૬ ઉપર	

ખપ પુસ્તરી જ વાત

શ્રદ્ધા અને સંસ્કાર
<p>ગતાકી યાદુ એક આત્માના પલકારામાં તેને પોડશી સુવર્ણનું રૂપ ધારણ કર્યું. તેની દેહલાતા પર મનુષ્યમ પુણ્યવનનો પડલો કરી દીધો. સૂર્ય ઉપર આત્મા નાખવામાં આવે અને આખં અંજાઈ જાય તેમ આ કન્યાના રૂપને નીરખીને જોનારની સાંભળે ત્યાં જ ચોંટી જાય.</p> <p>વિમલ જે વનનિકુળમાં વિકરતો હતો તે જ વનનિકુળમાં વૈભવી દેવાંગના સંચરવા લાગી. અનેક વખતે તેણીએ વિમલનું ધ્યાન કેન્દ્રીત થાય તેવી</p>

